

és származásától függetlenül mindenkit, aki a zsidó hitfelekezethez tartozott. Nem számított zsidónak, még ha két nagyszülője zsidó volt is, ha az illető kereszténynek született, és születésekor a szülei is valamely keresztény hitfelekezethez tartoztak. Viszont hiába született valaki kereszténynek, ha kettőnél több nagyszülője volt zsidó, akkor zsidónak számított ő is.

A keresztény egyházak képviselői a felsőházban ekkor már egyöntetűen és határozottan elleneztek az előterjesztést.⁷ Az egyházfők részint azért is elleneztek a törvényjavaslatot, mert az sok hívőjüket érintette, kikeresztelkedettek és született keresztényeket egyaránt. A felsőház egy olyan kompromisszumos formulát javasolt, hogy bizonyos kivételes esetekben az igazságügy-miniszternek legyen joga nem zsidónak minősíteni azt is, akinek két nagyszülője zsidó, de az illető már kereszténynek született, vagy „hétéves kora előtt kitért”. Ez a kompromisszumos formula sok magyart megmentett, köztük arisztokratákat, a kormányzati és a politikai elithez tartozó személyeket, akik enélkül zsidónak minősültek volna.⁸

A törvény hatálybalépése után jó néhány „fajgyalázási” ügy került a büntető törvényszék elé. A törvénynek azonban mégis inkább lélektani és propagandisztikus pusztító hatása volt. Magyarország hadba lépését a Szovjetunió ellen amúgy is túlfűtött izgalmi állapot kísérte, s a törvény ezt csak még inkább felkorbácolta, s az antiszemita pszichózis egyfajta „szent kereszties hadjárat” históriájává növekedett a „judeobolsevizmus” ellen. A magyar közvéleményt így fölkészítették arra, hogy elfogadja azokat a kíméletlen zsidóellenes intézkedéseket, amelyeket a német megszállás után vezettek be.

Háború a Szovjetunió ellen

A külpolitikában Bárdossy kevésbé volt kétértelmű, mint Teleki. Valószínűleg pontosabban felmérte, hogy miként vélekednek a nyugati hatalmak Magyarországról, és az a meggyőződés munkált benne, hogy a revíziós politika eredményeit biztosítani csak az Olaszországgal és Németországgal való egészen szoros együttműködéssel lehetséges. Ezért kapcsolta Bárdossy minden korábnál szorosabb szálakkal Magyarországot a tengely politikájához, amelyet ebben az időpontban legfőképpen egyetlen gondolat mozgatott: a háború a Szovjetunió ellen.

Horthy 1941. április 24-én Münchenkirchenben, a főhadiszálláson kereste föl Hitler, és félreérthetetlenül kifejtette, hogy Magyarország szilárdan el van tökéve a bolsevizmus elleni harcra.⁹ Ugyanezt hozta Róma tudomására Bárdossy is június 4–5-i udvariassági látogatása alkalmával.¹⁰